

san), Beyrut 1412/1992, s. 222-223; İbnü'l-Esîr, *Üsdü'l-gâbe*, VII, 157-158; Muhibbüddin et-Taberî, *es-Simtü's-semîn fi menâkıbi ümmehâti'l-mü'mînîn*, Kahire 1402/1983, s. 83-86; Abdül-mü'min ed-Dimyâtî, *Nisâ'ü Resûlillâh ve evlâdühü ve men sâlefehü min Kureyş ve hulefâ'ihim ve gayrihim* (nşr. Fehmî Sa'd), Beyrut 1409/1989, s. 42-44; Zehebî, *A'lâmü'n-nübelâ*, II, 265-269; İbn Hacer, *el-İşâbe*, IV, 286, 338-339; a.mf., *Tehzîbü't-Tehzîb*, Beyrut 1404/1984, XII, 455-456; Şevkânî, *Derrü's-sehâbe* (nşr. Hüseyin b. Abdullah el-Ömerî), Dimaşk 1412/1992, s. 325; M. Saîd Mübeyyaz, *Mevsû'atü hayâti's-şahâbiyyât*, İdlîb / Suriye 1410/1990, s. 478-483; V. Vacca - [Ruth Roded], "Sawda bt. Zam'â", *EJ*² (İng.), IX, 89-90.

AYNUR ÜRALER

SEVGİ

(bk. MUHABBET).

SEVİK GAZVESİ

(غزوة السويق)

Bedir'de öldürülen yakınlarnın intikamını almak için Medine civarına baskın düzenleyen Ebû Süfyân ve adamlarını takip için çıkarılan gazve (2/624).

Bedir mağlûbiyetinden sonra, maktul düşen Ebû Cehil'in yerine Mekke'nin liderliğini üstlenen Ebû Süfyân Hz. Peygamber ve ashabından müşriklere büyük bir üzün-

tü veren savaştaki kayıplarının intikamını almadıkça eşyle birlikte olmamaya, yılmamaya ve koku sürünmemeye yemin etmişti. Gazvenin ardından bu yeminini yerine getirmek için 200 (bazı rivayetlere göre 40; Vâkıdî, I, 181) kişilik bir birliğin başında Medine'ye doğru yola çıktı; Necid yaylası boyunca devam eden yukarı yolu izleyerek Medine'ye yaklaşık bir günlük mesafedeki Seyb (Neyb) dağının eteklerine kadar ilerledi. Hava kararınca adamlarını orada bırakıp Resûl-i Ekrem ve ashabı hakkında bilgi almak için yahudi Nağiroğulları'nın bölgesine gitti. İlk olarak Huvey b. Ahtab'ın kapısını çaldı; ancak Huvey, Hz. Peygamber'e ihanetleri yüzünden dindaşları Benî Kaynukâ'nın başına gelenleri düşünerek ona kapıyı açmadı. Bunun üzerine Ebû Süfyân, o sırada kabilenin reisi ve ortak hazinenin sorumlusu olan Sellâm b. Mişkem'in yanına gitti ve istediği bilgileri ondan aldı. Bütün geceyi Sellâm'ın evinde geçirdikten sonra sabaha yakın adamlarının yanına döndü. Ardından Medine yakınındaki Ureyd vadisine küçük bir müfreze gönderdi (müfrezeyi kendisinin yönettiği de rivayet edilir). Görevlendirdiği adamlar müslümanlara ait hurmalıkları ateşe verdiler ve ensardan Ma'bed b. Amr el-Ensârî ile bir işçisini öldürdüler. Bunun üzerine yeminini yerine getirdiğini söyleyen Ebû Süfyân birliğini toplayarak Mekke'ye doğru yola çıktı. Baskın haberi Medine'ye ulaşınca Hz. Peygamber, yerine Ebû

Lübâbe el-Ensârî'yi vekil bırakarak 200 kişiyle birlikte onları takip için harekete geçti (5 Zilhicce 2 / 29 Mayıs 624), ancak Karakatülküdr denilen mevkiye kadar vardığı halde yetişemedi. Çünkü müşrikler, yüklerini hafifletmek amacıyla azık olarak yarılarında getirdikleri kavrulmuş un (sevîk) çuvallarını atarak büyük bir hızla kaçmışlardı. Toplanıp Medine'ye getirilen çuvalar sebebiyle bu gazveye Sevîk Gazvesi adı verildi. Gidiş dönüşü beş gün (bazı rivayetlerde on beş gün) süren bu sefere katılanlar yaptıkları takibin gazve sayılıp sayılmayacağını sorduklarında Hz. Peygamber gazve sayılacağını söyledi.

BİBLİYOGRAFYA :

İbn İshak, *es-Sire*, s. 291-292; Vâkıdî, *el-Megâzi*, I, 181-182; İbn Hişâm, *es-Sire*², III, 44-46; İbn Sa'd, *eş-Tabakât*, II, 30; Süheylî, *er-Ravzü'l-ünûf* (nşr. Mecdî Mansûr), Beyrut 1997, III, 221-222; Yâkût, *Mu'cemü'l-büldân*, IV, 114; İbn Seyyidün-nâs, *'Uyûnü'l-eşer* (nşr. Muhammed el-İdû'l-Hatrâvî - Muhyiddin Müstû), Medine 1413/1992, I, 446-447; İbn Kesîr, *es-Sire*, II, 540-541; Nüreddin el-Halebî, *İnsânü'l-uyûn*, Beyrut 1400, II, 479-480; Köksal, *İslâm Tarihi* (Medine), II, 209-210.

İSMÂİL YİÇİT

SEVİLLA

(bk. İŞBİLİYE).

SEVM

(bk. MÜSÂVEME).